

Preparats per a objectar

El debat sobre el reclutament viurà aquests dies una nova etapa. Per a l'estat ha arribat l'hora d'aplicar el reglament de la prestació social substitutòria i per als objectors l'hora de la insubordinació. Caldrà veure qui té l'última paraula.

Roser Jàfer

Un conveni entre el Ministeri de Justícia i la Generalitat valenciana, ratificat per l'últim ple del consell executiu, farà realitat, per primera vegada a l'estat espanyol, la prestació social substitutòria. Quan aquest mes 200 objectors de consciència s'incorporen als llocs d'ocupació que ajuntaments, conselleries i universitats, entre altres institucions, els han ofert, la polèmica tornarà a estar sobre la taula. El Moviment d'Objecció de Consciència (MOC) jugarà fort perquè la prestació social substitutòria no arribe a bon terme, mentre l'estat, per la seua banda, haurà d'aplicar la llei.

Un càstig per als objectors

No vestiran de caqui ni portaran un cetme penjat al coll. Tampoc hauran de jurar bandera i s'estalviaran salutacions a ritme de trompeta. Però, no tot seran flors i violes per als objectors de consciència. Els espera un any i mig cobrant 900 pessetes al mes i prestant serveis a institucions públiques o a organismes privats amb fins no lucratiu. L'estat no ofereix cap altra possibilitat; o el servei militar o la prestació so-

cial substitutòria. La insubordinació es paga a la presó. Quatre anys per als desertors de la *mili* i sis per als objectors que es neguen a fer la prestació. Escapar als dictats de l'estat sembla, doncs, impossible, però el MOC ho té molt clar.

Ni 'mili' ni servei social

És evident que el reglament de la prestació social substitutòria, aprovat per Reial Decret el gener d'enguany, té un caràcter punitiu per als joves que es neguen a fer el servei militar. Primer cal passar pel filtre del Consell Nacional d'Objecció de Consciència, que té competències per a concedir o denegar l'objecció i, salvat aquest obstacle, els objectors es troben que el seu període de serveis a l'estat és de divuit mesos, mentre el servei militar dura un any. A més, la insubordinació també és superior per als objectors: sis anys de presó contra els quatre dels soldats.

Per a Antonio Giménez, representant del MOC de València, «la prestació social substitutòria és el reconeixement de l'exèrcit. És com un càstig, perquè has de sacrificar més anys de la teua vida, et cauen més anys entre reixes i a més has de passar per un tribu-

nal. Si jo sóc objector, no tinc per què justificar-ho davant el Consell Nacional. Em negue a raonar la meua consciència».

El Moviment d'Objecció de Consciència, amb uns trenta-dos mil afiliats a tot l'estat, i diferents associacions antimilitaristes han capitalitzat la lluita contra la prestació social per considerar-la una altra mena de segrest legal de l'individu per part de l'estat, però no serà fins que els objectors s'incorporen als llocs d'ocupació que s'enfrontaran, cara a cara, amb la justícia, i aquest és, ara per ara, el repte dels objectors.

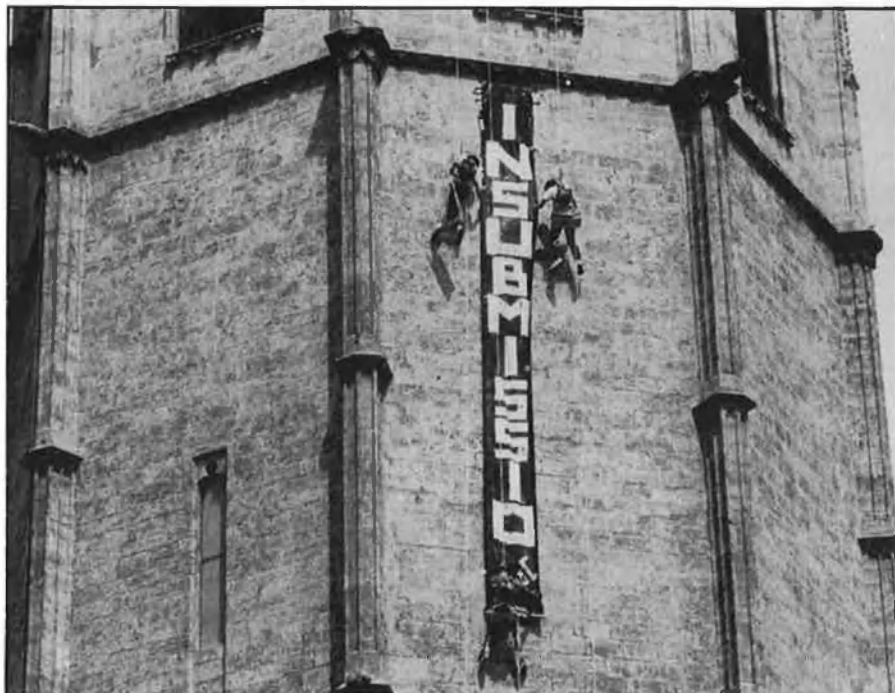
Manipular l'amnistia

La legislació actual preveu la possibilitat d'eximir de la prestació social substitutòria els objectors per qüestions d'interès nacional, però fins ara no hi ha hagut cap posicionament oficial al respecte. S'ha rumorejat, però, que podrien quedar amnistiats tots els joves que es van declarar objectors abans de promulgar-se la Llei sobre l'objecció de consciència. I això, no tant per salvaguardar l'interès nacional, sinó per evitar enfrontaments amb els que diuen no al servei social.

Davant aquesta possible manipulació que el Ministeri de Justícia podria dur a terme, el MOC ha contemplat una campanya de reobjecció, que consistiria a presentar una instància individual renunciant a la condició d'objector per considerar-la un apèndix de la política militarista i entrar a la caixa de reclutes. Després caldria tornar a fer-se objector i negar-se a la prestació social substitutòria.

La PSS i el mercat laboral

La notícia que al País Valencià s'iniciarà, aquest mes, la prestació social substitutòria era rebuda amb fortes crítiques per algunes forces sindicals per considerar que darrere d'aquests serveis s'amaga una oferta laboral irregular. Fonts de la Comissió Valenciana de la PSS asseguren que «s'han desestimant totes les ofertes de llocs d'ocupació que podrien ser per als aturats perquè els objectors faran, només, tasques de suport que no són imprescin-

Els objectors treballaran en els serveis socials, malgrat les protestes.

El MOC no accepta la PSS.

dibles per al funcionament d'una institució».

Per al MOC, en canvi, «la PSS és insolidària perquè incideix, negativament, en la problemàtica laboral. L'objector realitzarà un treball no remunerat i això permet al govern inhibir-se de la seua funció de crear i/o mantenir uns serveis socials adequats, protegir la natura o responsabilitzar-se de la protecció civil... invertint bona part d'aquests diners en millorar la política militar».

Els sindicats CNT i CC.OO. estan contra la PSS i en el cas que arribe a bon cap faran un seguiment rigorós de les activitats que desenvolupen els objectors per a denunciar possibles irregularitats. Tot això sense oblidar que col·lectius d'assistents socials han declarat que no acolliran objectors a les institucions on presten serveis.

En tot cas, la validesa d'aquestes accions s'haurà de comprovar en un futur pròxim i el panorama no es presenta gens encoratjador. L'estat haurà de convèncer els objectors de la validesa d'una Llei que tots els partits polítics, excepte el PSOE, consideren inservible. La societat, per la seua banda, davant el risc de perillositat que el servei militar ha palesat els darrers mesos, dona suport als objectors que es neguen a fer la prestació social substitutòria, mentre Amnistia Internacional està disposada a acollir, com a presos de consciència, els insubordinats de la PSS. Massa enemics, doncs, perquè el govern de Felipe González no es plantege, seriosament, la revisió de la Llei d'Objectió de Consciència, tristament ratificada pel Tribunal Constitucional. □

**JUAN JOSE BARBERA
LUIS FERNANDEZ
EMILIO MARTINEZ
BECATS ALFONS ROIG
NOVEMBRE '88**

**SALA PAPPALÒ - DIPUTACIÓ DE VALÈNCIA
EXPOSICIÓ DEL 11 DE NOVEMBRE AL 3 DE DESEMBRE**

HORARIS: MATINS, DE 11 A 1'30; VESPRADES, DE 6 A 9
DISSABTES, DE 6 A 9; DIUMENGES I DILLUNS, TANCAT
C/. LANDERER, 5. TELS. 332 30 77 - 332 00 01 - 46003-VALÈNCIA